

Příloha

Otevřený dopis členům OS Dlouhá cesta

Drazí rodiče,

v roce 2000 mi odešel milovaný třináctiletý syn Tomáš. V době jeho nemoci jsem si já, i moji nejbližší, uvědomovala, jaké jsou trvalé životní hodnoty, co je v životě důležité. Jeho odcházení bylo pro nás těžké – prožili jste si také tuto zkušenost, ale s odstupem času jsme si uvědomili a připomněli i řadu krásných okamžiků, které jsme s Tomášem v jeho krátkém životě prožili.

Čas plyne neúprosně a postupně jsme se všichni vyléčili z bolesti a smutku... Mě osobně zanechal Tomáš veliký dar – rozhodla jsem se věnovat speciální pedagogice, tedy výchově a vzdělávání dětí a dospělých, kteří neměli to štěstí narodit se zdraví nebo do funkční rodiny.

V současné době končím magisterské studium na Karlově univerzitě a svou diplomovou práci jsem se rozhodla věnovat nám všem, rodičům a blízkým, kteří museli bezmocně přihlížet tomu, jak jejich dítě slábne, má bolesti, strach a my mu nemůžeme pomoci. Ve své práci chci v praktické části zachytit pomocí hloubkového rozhovoru to, jak rodiče prožívali nejtěžší období svého života a zda tato doba, s odstupem času, přinesla v jejich životě změnu. Chci se dotazovat i na neobvyklé – duchovní a mimosmyslové zážitky, které někteří z Vás možná prožili.

Proto se obracím prostřednictvím OS Dlouhá cesta na Vás, kterým zemřelo dítě starší než jeden rok na nevléčitelnou nemoc, zda bych s vámi mohla provést rozhovor na toto téma. Pokud byste měli zájem o spolupráci, pište, prosím, na adresu: lhotovai@seznam.cz

S úctou k Vám i Vaším dětem.

Bc. Ilona Lhotová